

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Petro Monacho. 199.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

χρόνα. ἐγὼ δὲ θαυμάσιος σου τίμω πα-
πεινοφροσύνην, καὶ ὅτι τὸ μέγιστον τῶ
Παύλου πλεονέκτημα, ὡς περ ἀφ' ἑ-
δήμα ἀπέδρασε. καὶ κείνος γὰρ ἐκ βωμά-
του ἐαυτὸν ἔλεγε, καὶ τοὶ τὰ ἕξα μ-
βλωθέντα ἀναμορφῶν, καὶ δεύτερον ὠ-
δίοντα, τὰς βίβλους χαλαρῶς μὴ
σπώσασα, ὅτι τίμω ἐπιμύειαν σω-
πέρας βαδίζω. φημὶ τοίνυν, ὅτι
ἐπιγέλατο, τὰ μὲν ἄκρα μέσως, τὰ
δὲ μέσα ἄκρας θεωρεῖται.

Πέτρω μονάχῳ. ρθγ.

quæ autem phœniceum colorem referrēt,
niuis in modum dealbaret. Ego verò hu-
militatem tuam admiratus, quòdque ma-
ximam Pauli prerogatiua, non secus ac dia-
demate quodam caput tuum cinxisti (nã
& ille abortiuum se esse assererat, cùm ta-
men ipse abortiuos fœtus, qui diuinas no-
tas minimè seruauerant, refingeret, ac de-
nudè parturiret) ad quæstionis explicatio-
nem breuiter me conferam. Aio igitur his
verbis hoc ipsum velle, se extrema quidē
mediocriter, media autem summopere
curaturum esse.

Petro Monacho. 199.

Οὐ γὰρ, μακάριε, πάντα ἑπιέναι
ἀναρχύτοις καὶ ἀκρατέσι τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, ἀλλὰ χαλινὸν αὐτοῖς ἐμβάλ-
λιν τίμω αἰδῶ, ἵνα μὴ δίκην ὑπερον-
δοῖσιν τῆς ποικίλης ὀπίθουρας, καὶ
ταῦθα δημίῳ χαλεπώτερον καλεῖται
νέσις, καὶ μακροτέρως τίμω ἀφ' ἡμῶν,
τὸν τῆς φύσεως λιθρῶν, φημὶ δὲ τὸν
ὑπὸν πωροχωννύχου, καὶ πελαγίαν
καὶ καμνίαν πωροχωννύχου. διὸ καὶ
ὁ σωτὴρ φράγματι ἡμῶν ἀπαλλάτ-
τον, καὶ πόνων ἀειψῶν, ἵνα ἀνευ τῶ
σφοδρῶν ἐσθλῶν ἀφ' ἡμῶν βε-
λῶντος τῆς ἀειψῶν ὄρα, ἀσθεν-
ζόντων, ἀμύχανον κίλασιν ἠπέλασε.
μάλις μὲν τίμω ῥίξαι ἀνατέλλοντες
πᾶσιν, ἐπειτα δὲ ἵνα μὴ τρωθέντες τῶ
ἐκ τῆς θέας βέλει, νόσον δυσίατον ἢ
καὶ ἀνίατον ἐαυτοῖς κατασιευάσωμεν.
ἔμῳν γὰρ χαλεπώτερον, ἀλλὰ καὶ
εὐκολώτερον, ὁ μὴ ὄραν, ἀειψῶν τῆς
ὀπίθουρας.

Λαμπητίῳ ἐπισκόπῳ ἀφ' ἡμῶν
πρὸς Ζωσίμῳ. σ.

Impudentibus atque intemperantibus
oculis omnia perlustrare, vir beate, hau-
dquaquam oportet: verum pudoris frænum
ipsis iniicere: ne alioqui posthac improbæ
cupiditatis pœnas pendamus, quæ animū
in hac quoque vita carnificibus quibusuis
acerbius lacerat, & cruētat, ac nature por-
tum, hoc est somnum, velut aggesta humo
obstruit, efficitque vt perpetuis fluctibus
iactemur, ac laboremus. Eaque etiam de
causa Saluator, negotiis molestiisque ad
superuacaneis laboribus nos liberans, at-
que absque iis castitatis studiū percurrero
nos cupiens, iis qui curiosis oculis aliquam
intueri student, atrocem pœnam denun-
ciauit: præsertim quidem id agens, vt vitij
radicem reprimat, deinde autem ne aspe-
ctus telo sauciati, grauem, aut etiam lethale-
m morbum nobis ipsis accersamus. Non
modò enim puriùs atque integriùs, sed
etiam faciliùs, is qui non spectat, cupidi-
tatem vincet ac profligabit.

Lampetio Episcopo ob ea quæ de Zosimo
dicebantur. 200.

Ἀλλ' ἂν μὲν καὶ αὐτὸς κομῶν ὅτι
τοῖς ἀπίστοις γνωρίζοις, καὶ μὴ πωρο-
χωννύχου τὸν λογιζοῖ.

Θεοδοσίῳ ἐπισκόπῳ. σα.

Vehementer ipse quoque, ob ea, quæ
flagitiosè ac sceleratè fiunt, discrucior: at
non tamen de mente deiior.

Theodosio Episcopo. 201.

Τὸ μὲν μὴ καὶ αὐτὸν δίκην ἐσταῦθα
Q q iij

Quòd ij, qui eadem scelera perpetrarūt,
Q q iij